

σοφάρω

σοφάρω, ρ. [<σοφέρ + κατάλ. -άρω], οδηγώ αυτοκίνητο: «πρώτα πρέπει να μάθω να σοφάρω κι ύστερα ν' αγοράσω αυτοκίνητο || πρέπει να σοφάρεις πολύ προσεκτικά, γιατί είναι επικίνδυνος ο δρόμος». (Λαϊκό τραγούδι: έχεις κούρσα και **σοφάρεις** κι όπου θέλεις ρεμιζάρεις).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας